

بازنمایی استعاره‌های مفهومی طبیعت بر اساس رویکرد زبانشناسی شناختی و نظریه لیکاف و جانسون در شعر شیون فومنی

رقیه شادمان^۱

چکیده

پژوهش حاضر در چارچوب معناشناسی شناختی به موضوع استعاره مفهومی در شعر شیون فومنی می‌پردازد. روش انجام این پژوهش توصیفی-تحلیلی است. استعاره به عنوان مبحثی مهم و قابل اعتنا در حوزه زبان‌شناسی و ادبیات مطرح بوده‌است. امروزه با پیشرفت و گسترش زبان‌شناسی استعاره‌های مفهومی به عنوان فرایندی ذهنی، زبانی مورد توجه زبان‌شناسان به‌ویژه زبان‌شناسان شناختی قرار گرفته‌است. استعاره‌های مفهومی نقش عمده‌ای در تخیل و گفتمان شاعران داشته‌اند چه بسا در اشعار شاعران گیلانی نیز این تاثیر به دلیل تنوع طبیعت بیشتر است. این مقاله به بررسی استعاره‌های مفهومی طبیعت در شعر شیون فومنی می‌پردازد تا نشان دهد شیون از محیط اطرافش که طبیعت گیلان می‌باشد بسیار تاثیر می‌پذیرفت. هر سه نوع استعاره‌های هستی‌شناختی، ساختاری و جهتی در اشعار شیون فومنی مشاهده شده‌است و استفاده از این استعاره‌ها به منظور دستیابی به معماری شاعرانه بوده است و محقق به دلیل نیاز جوامع متمدن امروزی با رویکرد طبیعت‌گرایانه و تحت تاثیر بودن زندگی‌های امروزی به استعاره‌های مفهومی و بررسی نحوه نگرش انسان به طبیعت در آثار ادبی، به این مقاله می‌پردازد.

واژگان کلیدی: استعاره مفهومی، استعاره، طبیعت، شعر، شیون فومنی.

^۱. دانش‌آموخته دکتری زبان‌شناسی